

S P H A E R A
L E G A L I S,

STEPHANO FORCATVLO
AVTORE.

Eiusdem autoris Versus aliquot.

LVGDVNI,
APVD IOAN. TORNAESIVM.
M. D. XLIX.

Iacobo Roguerio Moncuteo, Se-

NATORI CLARISSIMO, STE-

PHANVS FORCA.

TVLVS S.

*

I mihi deorum munere id concederetur, quod Antolyco Mercurij filio concessum fuisse accepimus, Senator optime, ut omne furtum impune cederet, neq; à quoquã deprehenderetur, dimidium Iasonem tibi trãscriberem, stylo forsitan politiore, nec sine ambitiosa inscriptione mei nominis, qui mos est multorum hoc tempore de legibus scribentiũ: atq; ita alienis ego laboribus me tibi redderem gratiorem. sed quia peracre tuam iudicium & lectorum plerumq; industria nõ libenter patitur tantam iniuriam uerũ fieri autoribus, cum etiam constituerim id quouis modo agere, ut me tibi affectissimũ intelligas. malui septem his nobilibus iam contractioribus Spheram hanc legalem ad te scribere, cuius argumentum mihi penè puero exciderat. futurum enim ita putavi, ut & mihi consulerem, infantias meas emendando & renouando penitus, & præterea quo in te essem animo, tibi significarem. laudis certè nihil exspectavi

ex paruo negotio. si quid uerò grauius à me desideratur, id

præstitisse opinor in Dialogis nostris de occulta Iu-

rissprudentia, quos anno superiore, cum

apud te diuersarer, magna cura

confeci, iusto satis opere, &

quod ego Lugduno ue-

hementer ex-

pecto.

Tu interim meam Spheram, imò tuam,

boni consule. Vale, v l. Cal. April.

M. D. XLIX.

4
Dialogus, qui Sphæra Iuris Ciui-

LIS INSCRIBITVR, IN QVO

IVS CIVILE AD CAELOS

ET SIDERA REVO,

CATVR.

Interlocutores.

MOMVS. IVPITER. MERCVRIVS.

ACCVRSIVS.

V A M grauatè hanc legationem obit
tuus Mercurius, ô Iupiter: iam enim ter
tiò iussisti, ut arrepto caduceo Accursiũ
Iuris interpretẽ euocaret, ipse uerò quid
aliud quàm cunctatur, causatus interim
fracta esse talaria, & nescio quid? I V P.
Per Stygem, nisi sedulò ire perrexerit,
toto mense neq; dulce nectar bibet, neq;
uescetur ambrosia, & à publicis cæli mi
neribus abstinebit, ut solent ij apud Vl
pianum, quibus sententia præcipitur, ἀπὸ τῆς δημοσίων ἀπέχεσθαι, l. mo
ris est. ff. de pœn. M E R C. Mitius mecum age, pater, num tu æquum
putas, ut ego, qui deus sum eloquentiæ, Accursium conueniam, quo
nihil audiri potest ineptius? sententijs abundat, fateor: sed non probo
illud dicendi genus, quod punctis omnia concludit, floribus elocutio
nis non delectatur. I V P. Tu illum inuenies in umbrosa conualle ne
moris, inter uireta amœnissima, ubi rosarum minius color pernitet,
& quod mirere, ita disertum inuenies, ut eloquentiam Vlpiano uen
didisse uideri possit. M O M. Rides Iupiter? M E R C. Iocari Iouem exi
stimo. I V P. Atqui uos in eo seriam experiemini eloquentiã. M E R C.
Si uerum mihi dicis, ultro mandatum exequor, atq; Accursium huc
adducturus propero. I V P. Ito fili. tu uerò, Mome, posthac reprehẽdes
parcius, neq; legum enarratores temere despiciẽs. M O M. Mens tibi,
nisi fallor, in Antiopæ aut Danaes amoribus est, uel me profus de
mentem putas, si speras mihi persuaderi posse nusquam delirasse Ac
cursium. nunquid illud uerum est, quod ille ineptiarum opifex de pa
tria tua scripsit in l. diuus. ff. ad Turpi. exponẽs Cretam pro Aphrica?
cum sit mediterranci maris insula inter Græciam & Cyrencam sita,
uulgò Candiam uocant, in qua nequissimi incolæ etiamnum de se
pulcro